

VIÐMERKINGAR

Fullveldisrødd á Fólkating

Kristina Háfoss
Fólkatingsvalevni
Tjóðveldisflokksins
www.hafoss.com

Hví uppstilla til Fólkatingið ?
Føroyar eru í dag í ríkis-felagsskapi við Danmark og hava vit umvegis heima-stýrisslógina latið donsku stjórnini suverenitetin, tá ið umræður ávis mál — eitt nú uttanríkismál. So leingi danska stjórnin burturav umstírt hesi málsøki, ið viðvíkja Føroyum og hevur stóra ávirkan á yvirtøk-urnar og tillagingina av føroyska samfelagnum sum heild, er neyðugt við um-boðum á Fólkatingi til tess at blanda seg í føroyskan politikk — ikki danskan.

Próvtøka

Heri Mohr

"Nú má røkka ella støkka, nú verður ikki lisið meir!" hugsar Jógvan, áðrenn hann skal upp í búskap-arfrøði. Ikki tí, hann heldur sjálvur, at hann er væl fyri.

Eftir boðum frá lærara og próvdómara fer Jógvan við aðrari hondini í spurnar-kassan

"Nágreinilig vitan hjá fólki" og tekur ein tilvild-arligan lepa: Heimastýris-lógin og føroyskur búskap-ur og vælferð?

Hann setur seg við tað grøna borðið. "Hetta var nú ikki heilt galið", hugsar hann, men rúm tíð gekk, áðrenn ljóð kom av hansara munni, og próvdómarin gjørdist ótolin. "Í bóklinginum "Frá heimastýri til fullveldi", sum landstýrið koyrdi í hvørja smogu og hvørja úthurð í Føroyum, er mill-um annað tilskilað á síðu 5, at "tann politiska viðgerðin í Føroyum er tískil liðug...". og "tí er neyðugt, at fólk nágreiniliga vita, hvat hetta snýr seg um." Eisini verður sagt á síðu 25, "at um ríkisveitingarnar minka eftir heilt fáum árum, kann hetta hava við sær uppsagnir og arbeiðs-loysi".

Hvat er tað so, ið fólk mugu vita nágreiniliga? Sjálvandi er eitt ótal av to-be-o-r-n-o-t-to-be-spurningum, sum føroy-ingar eiga at fáa greitt svar uppá, áðrenn tímaglasíð er runnið. Higartil hava upplýsingar, frágreiðingar og grundgevingar um loysingarfilosofíina verið doktrínerar og dogmatiskar og í versta føri merktar av

villleiðing og ósannleika.

Í 30-unum í farnu øld vóru ringar tíðir í flest øllum londum í Europa, og í so máta vóru Føroyar einki undantak. Tey, ið áttu bát í neystinum og kúgv í kjallaranum ella fjósinum, vóru kanska frægast fyri. Hungur og hall pikkaði uppá í mongum heimum.

Men við seinna heims-bardaga og bretsku her-setingini av Føroyum hending stórar broytingar. Føroysk skip fóru at sigla til Onglands við ísfiski, har hann varð seldur fyri góðan prís, og hervaldið gav nógv arbeiði á landi. Lívsgleði og -megi avloyst hungur- og hall-tilveruna. Men prísurin fyri hesa nýggju vælstandstið var høgur. Sambært bókini "Víkings-nyir" fórust 39 skip við 132 monnum, og 44 lang-faramenn, 29 útróðarmenn og 6 mans lótu liv á annan hátt á sjónum.

Tá ið bardagin hæsaði av í 1945, áttu føroyskir peningastovnar 52 milljónir í Onglandi og Danmark, men dansurin um gull-kálvin gjørdist stökkutur: Longu í august 1952 vóru peningaognirnar broyttar til skuld uppá 4.1 mió.

Í 1951 og 1952 fór Sjó-vinnubankin tvær ferðir á

heysin, og báðar ferðir varð hann rekonstrueraður, men l. februar 1952 varð lykilin dreyaður um, og bankin lat ikki upp aftur fyrr enn 22. februar við fylgjandi innspæringum:

- Partapeningurin niðurskrivaður við 99%
- Nýggjur parta-peningur 0.5 mió.
- Løgtingslán ... 2.8 mió.
- Løgtingsð innlán 1.35 mió.
- Útvegað til útgerðar-lán til skip 4.0 mió.

Upphæddirnar frá lögting-inum vóru samb. Beretning angående Sjóvinnubankan síðu 31-34 fingnar til vega við lánum frá statskass-anum.

Hetta var so fyrstuferð eftir heimsbardagan, at Jeppe av álvara vaknaði við buldrandi timburmonnum. Fólk í túsendatali rýmdu til Íslands og Danmarkar. Tá var ringt skil í Føroyum, upp á seg kanska verri enn skilið 40 ár seinri, men tað ber tó ikki til at geva heimastýrislógini skyldina, tí tá var hon so nýggj í garði, at umsitingarliga pionerarbeidið úti í Tinganesi illa nok var fing-ið frá hondum.

Viðvíkjandi spurning-inum um hvørja ávirkan heimastýrislógin hevur havt mótvegis føroyskum búskapi, so kann hesin

- Til tess at endurnýggja skipafлотan vóruð fyri hálvári øld síðan før-oyskar og danskar lógir settar í gildi. Við hesum lógum kundi landskassin veita studdingslán og Fiskeribanken og finans-

Óli Breckmann heldur enn at tala at og at seta kritiskar spurningar bert kom við smávegis viðmerkingum.

Staðfestast má, at ein fullveldisrødd heilt klárt hevur verið saknað á Fólkatingi.

Byggja upp — ikki bróta niður
Sambandsmenn hava í Dimmalætting seinastu tíðina brigslað núverandi landstýri fyri, at hava brotið samstarvið millum Danmark og Føroyar niður. Veruleikin er meira fjøl-táttaður.

Roynt hevur verið, at skipa Føroyar og Danmark í eitt samveldi, har tvær sjálvstøðugar tjóðir sam-starva um ymisk málsøki. Hetta er ein roynd at menna

og nútíðmansgera sam-starvið landanna millum — og harvið at byggja upp nakað nýtt. Í royndini at byggja upp, er skaði óivað hendur á samstarvið land-anna millum, men eru tað so sanniliga báðir partar, ið hava skyld í hesum. Eitt nú kann nevnst, at danska stjórnin framleiddi ein "etniskan" roknskap, ið visti hvussu nógv hvør føroyingur kostaði danska samfelagnum á ein sera misvisandi hátt og somu leiðis vil danska stjórnin ikki viðurkenna at føroy-ingar sum tjóð ella føroyska málið sum tjóðarmál v.m..

Neyðugt er, at hildið verið áfram við kósini at skipa Føroyar sum sjálv-støðugt land og at virka fyri góðum samstarvi partanna millum.

Jenis av Rana
løgtingslimur fyri Miðflokkin

Týdningarmikið val
Hóast tað hvørgan er fyrstu ella seinastu ferð, at sagt verður, at talan er um eitt týdningarmikið val, so er veruliga talan um eitt av mest týðandi fólkatings-valum — sæð við føroysk-um eygum — nakrantið. Sjáldan hevur brúk verið fyri fullveldirødd á Fólka-tingi í so stóran mun sum just nú, tá ið arbeiit verður fram imóti at skipa Føroyar sum eitt sjálvstøðugt tjóð-veldi. Neyðugt er, at hava umboð á Fólkatingi, ið arbeiðir til frama fyri hesum og ikki imóti — og harvið er neyðugt at fáa nýggjar røddir á Fólkating — fullveldisrøddir.

Hví meira nøkur slíkt vera óneyðugt, undrunarsamt og beinleiðis skeiwt?

við seg sjálvan, helt seg hava klárað uppgávuna á góðari leið, og vælhýrður spurdi hann læraran, um hann hevði lisið bókina "Der Prozess". "Jú," svar-aði lærarin, tað hevði hann og skoytti uppí, at "hon er ikki fyri veikar sálir: stats-terror - sálarleyst, vetrar-kalt frælsi - sum so nógv annað skrivað av sama heimskenda rithøvundi." "Allarhelst hava lög-maður og varaløgmaður eisini lisið Kafka", helt Jógvan fyri, "tí báðir minna teir okkum áhaldandi á, at arbeiðið við at "tøma heimastýrisslógina" gongur sum ætlað, og "processin" heldur fram. Men hvussu kunnu teir tøma eina eina lóg, hvussu skal tað skilj-ast, og hvørjar avleiðingar kann tað fáa?"

"Um tú tømir ein hyl, og einki rennur í hann aftur, fær tað álvarsligar avleið-ingar fyri alt livandi í hon-um: kombikk, állur, små-kykt og annað livandi rópa tá hvør í munnin á øðrum: flýggjið, flýggjið, vit verða týnd av einum terroristi!" svaraði lærarin. Próvdóm-arin tagdi, men undir skeggjum sóust varrnarar, sum tá ið hestur visir tenn og gneggjar.

Nú tann parturin av løgtingsins figgjarlóg, sum statskassin sambært lóg skal rinda 100% ella ein %-part, er farin í blokk (í 1988 og 1993), er tað vorðið mongum greitt, at væl-ferðin hjá okkum føroy-ingum er treytað av, at blokkurin undir verandi umstøðum verður brúktur til tað, hann upprunaliga er ætlaður til, nevniliga heilsumál, almannamál og skúlamál, og at hann, so hvørt sum ávis málsøki í blokkinum verða yvirtikin, verður lækkaður samsvar-andi".

Jógvan fór stillisliga út úr skúlastovuni, og inn kom Annika; nú átti hon tørn. Í tí Jógvan reisti seg frá tí grøna borðinum, hugdi hann upp á læraran og segði, at Kafka ynskti at skapa loynidómur við tí í hугanum, at "tað, sum er álágt okkum at fullføra, er tað ónda, - tað góða er longu givið".

Jógvan fór stillisliga út úr skúlastovuni, og inn kom Annika; nú átti hon tørn.

Jógvan var væl nøgdir

VIÐMERKINGAR

Hví ræðast fólkaatkvøðuuppskot Miðflokksins ?

teirra, tá tey sjálvi nátt-úrliga flyta burtur...

...runt landið liggja hjálparleys gomul og biðja og vóna ta røkt, sum sam-felagið tey hava bygt upp átti at veitt teimum, meðan advokaturin og fylgi meta at væl stendur til...

...foreldur sleppa ikki út á arbeiðsmarknaðin afur, tí byggjan av stovnum til børn teirra verður afturum-prioriterað – og frá skúla-leiðarum hoyrast harmaljód um m.a. manglandi játtan at hjálpa teimum børnum, ið serligan tørv hava. Og sam-stundis finnur tolni føroy-ingurin seg í at standa á mánaðarlongum biðlistum fyri at koma á sjúkrahús til neyðugar viðgerðir.

Meðan alt hetta hendir biður samgongutinglimur Landsstýrið og Løgting um at seta kanning í verk av Jenis av Rana, tí hesin á Løgtingi vágur sær at vísa á hesar veikleikar.

At tú ikki sær, merkir, hoyrir ella á annan hátt registrerar hesa samfela-gs-støðuna kann bert skuldast, at tú ferðast á samfelagslig-um rókum har trupulleikar eru eitt ókent fyribrigdi. Men tað gevur sær ikki rætt at nokta fyri at støðan hjá mongum er beinleiðis vón-leys!!!

Slík niðurstøða um støðu samfela-gsins kann bert koma frá manni, sum dagliga letur aftur bæði oyru og eygu!!!, tí: ikki er dagur uttan neyðarróp frá onkrum av veiku samfel-agsbólkunum.

...tey rópa um hjálp, tey, sum eiga børn, ið bera brek, tí sum ellisárinu nærkast frykta tey fyri hvussu verður við óhálpnu børnum

Der tales og skrives så meget om, at det er ønske-ligt, at gamle mennesker Eller hvad med de ikke så få mennesker, som har kræft og mange smerter; også de trænger til et ven-ligt ord – måske lidt ekstra for smerterne.

Der er også gamle men-esker, som måske kan blive lidt confuse, tænde for de elektriske plader, mindre. Hvad gør man for at hjælpe? En nat fra kl. 2 til 8 morgen er streng, hvis man trænger til hjælp, men ikke ved, hvor man skal henvende sig.

Otte timer er lang tid, hvis man f.eks. har ledde-gigt og ikke orker at vende sig i sengen uden hjælp.

Leddegigt kan angribe både unge og gamle; eller hvordan er det at ligge alene om natten efter at have været indlagt på hos-pital med f.eks. en blod-prop; så vil det være godt at kunne kontakte hjemme-

ligt at Miðflokkurin heitir á Landsstýrið um at umhuga hesa avgerð og um ikki annað so at geva teimum, ið avgerðin rakar, høvið at verða hoyrd? Er tað ikki annað enn rimiligt?

Frá byrjan av hevur Mið-flokkurin ført fram og heitt á landsstýrið um at fáa gjørt eina figgjarliga upp-gerð við danir. Vit ynsktu at fáa avliva tosið um at blokkurin er ein gáva frá dønum. Vit meta nevniliga, til annað verður prógvað, at danir á hvørjum ári vinna pening uppá Føroyar (einsæris bjóða teimum pen-ing, sum vit meta er ogn hjá hvørjum einstokum føroyingi. Tað minsta vit mugu krevja er, at lands-stýrið letur vanligu føroy-ingin taka støðu til hendan niðurskurð av blokkinum, tí tað er hóast alt hesin, sum í síðsta enda eigur tann pen-ing, sum nú »skal sendast« dønum, uttan skjálprógv fyri at hesir eiga meira rætt til hann enn vit.

Eitt er at Landsstýrið ikki við fólkaatkvøðu vil(di)/tordi geva føringum av-gerandi orðið um fullveldið ella ikki, tað er so rættur teirra. Men ógrundað er av-gerð teirra at taka 30-40.000 kr. frá hvørjum før-oyskum húski (og tað bert fyri ár 2002) við einastu grundgeving at skula prógva eitt ella annað yvir-fyri sær sjálvum – nærmast barnsligt, fyri at siga tað milt.

Tí hendan áheitan á ein-staka lesaran/borgaran og veljaran: ...nýt tín sjálvsagda rætt at krevja at hann/hon, sum tú valdi at umboða teg á Løgtingi virðir teg so frætt, at geva tør møguleikan at kunna siga tína hugsan um hetta stórmál á tí fólka-atkvøðu sum Miðflokkurin hevur skotið upp.

Landsstýrisins grundleysa knæfall
Tíverri boygdi Landsstýrið seg – samstundis sum hesir í vár sleptu fullveldisætlan-ini, so bert eitt ivasamt neyðaregg er eftir. Men tí-verri boðaðu teir eisini endiliga ikki senda okkum kr. 340 mió!!! Er tað undar-

gongd har um leiðir, og tað sum eg siggi er, at last-vognar koma við greiðum til Vónina og fara við greiðum frá Vónini, higar og hagar.

Hetta verður gongdin í

Helmsdal at greiða frá á fundi hjá Norrøna felagn-um mikukvøldið 9. januar 2002 í Norðurlanda-húsinum. Annars verður 50 ára veitslan sum ætlað leygar-kvøldið 17. november kl. 19.30 í Müllers pakkhúsi. Freistin at tekna seg til veitsluna er úti mikudagin 7. november. Limirni kunnu tekna seg við at

stuðli komandi ár. Hetta metir Miðflokkurin er ør-skapur og beinleiðis ábyrgdarleyst, vilja danir ikki samstarva um at kanna figgjarligu viðurskiftini, so skulu vit ikki kapitulera og einsæris bjóða teimum pen-ing, pening, sum vit meta er ogn hjá hvørjum einstokum føroyingi. Tað minsta vit mugu krevja er, at lands-stýrið letur vanligu føroy-ingin taka støðu til hendan niðurskurð av blokkinum, tí tað er hóast alt hesin, sum í síðsta enda eigur tann pen-ing, sum nú »skal sendast« dønum, uttan skjálprógv fyri at hesir eiga meira rætt til hann enn vit.

Eitt er at Landsstýrið ikki við fólkaatkvøðu vil(di)/tordi geva føringum av-gerandi orðið um fullveldið ella ikki, tað er so rættur teirra. Men ógrundað er av-gerð teirra at taka 30-40.000 kr. frá hvørjum før-oyskum húski (og tað bert fyri ár 2002) við einastu grundgeving at skula prógva eitt ella annað yvir-fyri sær sjálvum – nærmast barnsligt, fyri at siga tað milt.

Tí hendan áheitan á ein-staka lesaran/borgaran og veljaran: ...nýt tín sjálvsagda rætt at krevja at hann/hon, sum tú valdi at umboða teg á Løgtingi virðir teg so frætt, at geva tør møguleikan at kunna siga tína hugsan um hetta stórmál á tí fólka-atkvøðu sum Miðflokkurin hevur skotið upp.

Landsstýrisins grundleysa knæfall
Tíverri boygdi Landsstýrið seg – samstundis sum hesir í vár sleptu fullveldisætlan-ini, so bert eitt ivasamt neyðaregg er eftir. Men tí-verri boðaðu teir eisini endiliga ikki senda okkum kr. 340 mió!!! Er tað undar-

framtíðini. Vónin fer ong-antið at hava ein fraktbát liggjandi har og biða eftir einum troli at sigla út á keina ella áðrastaðni í Føroyum.

Gevið Vónini eitt grund-